امتیاز

چهارشنبه ۱۱ تیر ۱۳۹۹
۹ ذی‌القعده ۱۴۴۱ ● ۱ جولای ۲۰۲۰
شماره ۲۹۹۳ ● ۸ صفحه

متن میثاق‌نامه روزنامه‌نگاری در سایت روزنامه موجود است

روزنامه فرهنگی، هنری، ورزشی، اجتماعی صبح کشور
صاحب امتیاز و مدیرمسوول:
غلامحسین شعبانی
نشانی: میدان انقلاب - خیابان جمالزاده‌شمالی
پلاک ۲۶۰ واحد ۵

پست الکترونیکی:
info@emtiazdaily.ir
تلفن: ۶۶۵۹۶۸۰۹
آگهی دولتی: ۶۶۵۶۷۷۶۴ - آگهی شهرستان ها: ۶۶۶۵۰۰۹۹
لیتوگرافی و چاپ: ریحان

WWW.EMTIAZDAILY.IR

اخبار

بلیت‌فروشی کنسرت ٤ خواننده متوقف شد

پشت‌پرده یک گرانفروشی عجیب!

پس از واکنش‌های تندی که درباره میزان قیمت بلیت کنسرت امید حاجیلی و سه خواننده دیگر از جمله فرزاد فرزین، محسن ابراهیم‌زاده و مهدی احمدوند در فضای رسانه‌ای و مجازی کشور صورت گرفت، ابتدا بلیت فروشی کنسرت امید حاجیلی به بخش «به زودی» سامانه انتقال و بلیت فروشی کنسرت فرزاد فرزین، مهدی احمدوند و محسن ابراهیم‌زاده نیز که در بخش «به زودی» سامانه قرار داشت به طور کامل حذف شد.

از نکات عجیب برگزاری اولین کنسرت‌های دوران کرونایی افزایش فاحش قیمت بلیت‌ها نسبت به سال قبل بود. که بر این اساس برای اولین کنسرت قیمت بلیت از ۷۰ هزار تومان برای قسمت‌های با دید نامناسب تماشاگر آغاز می‌شد و تا مبلغ ۲۶۵ هزار تومان نیز ادامه پیدا می‌کرد. این در حالی است که در برخی از اخبار و نقل قول‌ها گفته شده بود که صنف تهیه‌کنندگان موسیقی از این افزایش قیمت آگاهی داشته و موضوع یاد شده مربوط به روزهای گذشته نیست.

در همین حال محسن رجب‌پور مدیرعامل مجمع صنفی تولیدکنندگان و تهیه‌کنندگان آثار شنیداری در گفتگو با خبرنگار مهر ضمن ارائه توضیحاتی درباره اتفاقات و حاشیه‌های پیش آمده پس از شروع بلیت فروشی کنسرت‌ها بیان کرد: طی هفته‌های گذشته جلساتی میان صنف تهیه‌کنندگان موسیقی، مدیریت دفتر موسیقی وزارت ارشاد، برگزارکنندگان کنسرت‌ها و نمایندگان سالن‌های برگزاری کنسرت برگزار شد که طی آن توافقی انجام گرفت تا با توجه به کاهش ۵۰ درصدی ظرفیت بلیت‌فروشی، از میزان اجاره بهای سالن‌ها به همان میزان کسر شود تا در پی ماجرای کرونا هیچ گونه افزایش قیمتی از بابت بلیت‌ها نداشته باشیم. رجب‌پور ادامه داد: البته این نکته را مدنظر داشته باشیم که با توجه به اوضاع بسیار بد اقتصادی و افزایش همه قیمت‌ها، برای تهیه‌کنندگان و برگزارکنندگان کنسرت‌ها، برگزاری کنسرت توجیه اقتصادی ندارد. کما اینکه در حوزه تبلیغات از پیج‌های اینستاگرامی گرفته تا بیلبوردها ما شاهد افزایش بسیار زیاد تعرفه‌ها هستیم که همین روند نیز ماجرا را تحت‌الشعاع قرار داده است. وی بیان کرد: همان طور که توضیح دادم ما در جلسات یاد شده به شرط اینکه از میزان اجاره‌بهای سالن‌ها کم شود، هیچ گونه توافقی برای افزایش قیمت بلیت‌ها نداشتیم. چرا که تصمیم بر این بود برای شکسته شدن فضای رخوت‌انگیز و سکوت حاکم بر موسیقی کشور و صدالبته به راه افتادن چرخه اقتصادی حوزه موسیقی که موجب بیکاری بسیاری از فعالان این عرصه شده، به موضوع افزایش قیمت بلیت در زمان دیگری توجه شود. این مدیر صنف افزود: در این زمینه دوستان نظرات موافق و مخالف خود را نیز اعلام کردند اما نهایتاً نتیجه این شد که فعلاً در روزهای کرونایی افزایش قیمتی وجود نداشته باشد. این شرایط در حالی بود که وقتی دوستان انتقادات و گلایه‌های به حق خود را درباره شرایط برگزاری کنسرت، به مدیر دفتر موسیقی ارشاد اعلام کردند، ایشان نیز موافق برخی از این گله‌مندی‌ها بود و وعده داد تا پس از دوران کرونا و ایام محرم و صفر درباره ماجرای افزایش قیمت بلیت‌ها جلسات دیگری برگزار شود. شرایطی که گویا برای برخی دوستان سوءتفاهم ایجاد کرد و برخی فکر کردند که موضوع افزایش قیمت‌ها باید از همین حالا شروع شود! مدیرعامل مجمع صنفی تولیدکنندگان آثار موسیقی در بخش پایانی صحبت‌های خود گفت: ما به‌عنوان صنف اعتقاد داریم که گردش چرخ اقتصاد موسیقی در این روزها متوقف شده و تقریباً به صفر رسیده است. به طوری که بسیاری از افراد فعال در این حوزه بیکار شده و در وضعیت بسیار بدی قرار گرفته‌اند. بنابراین ما در جلسات متعدد به این نتیجه رسیدیم که با وجود مشکلات فراوانی که در این زمینه پیش روی تهیه‌کنندگان و برگزارکنندگان کنسرت قرار گرفته فعلاً افزایش قیمتی در زمینه بلیت‌ها نداشته و این موضوع را در وقت دیگری بررسی خواهیم کرد.

«فصل امید» جایگزین «تئاتر کودک» شد

ملاحظات کرونایی یابازی با کلمات؟

سال ۹۹ به طور حتم در تاریخ تئاتر ایران تا ابد به‌عنوان سالی ثبت می‌شود که شرایط و مناسبات فعالیت در عرصه هنرهای نمایشی تغییر کرد و تولیدات تئاتری ایران به نقطه صفر نزدیک شد.

سال ۹۹ نشان داد که دولت به عنوان متولی فرهنگ و هنر، نه تنها در شرایط عادی که در شرایط بحرانی نیز توان حمایت و برنامه‌ریزی برای تئاتر را ندارد. بودجه ناچیزی که به تئاتر اختصاص پیدا می‌کند در شرایط بحرانی جوابگو نیست و بخش اعظمی از وعده‌های دولت در راستای حمایت از هنرمندان، وعده‌هایی توخالی است.

در چنین شرایطی گروه‌های تئاتری رغبتی به تولید و اجرای آثار خود ندارند زیرا بودجه حمایتی مناسبی در شرایط فعلی که تمامی هزینه‌های جاری تولید یک اثر نمایشی چندین برابر شده، به گروه‌ها اختصاص پیدا نمی‌کند.

از سوی دیگر با وضعیت اقتصادی موجود و بالا رفتن نجومی هزینه‌ها، برگزاری جشنواره‌های متعدد تئاتری نیز توجیه پذیر نیست و این هزینه‌ها می‌تواند به فعالیت‌های مستمر تئاتری در زمینه تولید و اجرای آثار نمایشی و سالن‌های تئاتری اختصاص پیدا کند.

روز ۱۹ خرداد سال جاری، اداره کل هنرهای نمایشی طی اطلاعیه شماره ۴ خود برای ایام کرونایی تئاتر اعلام کرد از برگزاری جشنواره تئاتر کودک و خیابانی به شکل سال‌های گذشته، حمایت نمی‌کند.

در این اطلاعیه در خصوص این تصمیم‌گیری چنین آمده بود: «از مهم‌ترین دلایل قابل طرح که در مورد هر ۲ رویداد صدق می‌کند می‌توان به موارد ذیل اشاره کرد:

۱- فصل برگزاری این ۲ رویداد در پاییز سال جاری بر اساس پیش‌بینی‌های ستاد ملی کرونا محتمل بر شیوع مجدد این بیماری است از این رو با توجه به اهمیت سلامت هنرمندان و مخاطبان به‌خصوص در جشنواره تئاتر کودک و نوجوان و مشورت با نهادهای استانی امکان برگزاری دو جشنواره به شیوه پیشین وجود ندارد.

۲- توجه به سوابق برگزاری این ۲ رویداد نشانگر آن است که معمولاً بیش از ۸۰ درصد گروه‌ها از شهرهایی به جز شهر میزبان هستند و اسکان گروه‌های منتخب طبق شیوه‌نامه‌های بهداشتی برای اقامت در هتل‌ها و مراکز اقامتی با توجه به محدودیت‌های موجود در این ۲ شهر امکان‌پذیر نخواهد بود.

۳- گذشته از مشکلات ناشی از سفر گروه‌های منتخب سایر استان‌ها برای حضور در این دو رویداد، با توجه به وضعیت موجود حضور گروه‌های منتخب بین‌المللی نیز امکان‌پذیر نیست.

۴- با توجه به شرایط پیش‌گفته افت شدید کیفیت ۲ رویداد در صورت برگزاری به شیوه پیشین قابل پیش‌بینی است.

با در نظر گرفتن موارد فوق، برنامه‌های جایگزین اداره‌کل هنرهای نمایشی برای این ۲ رویداد با محوریت حمایت از اجرای عمومی آثار این ۲ حوزه به زودی اطلاع‌رسانی می‌شود.»

اطلاعیه مذکور حاکی از تغییر در روند تکراری برگزاری جشنواره تئاتری از جمله تئاتر کودک و نوجوان بود که هیچگاه طی سال‌های اخیر تأثیر بسزایی در روند تولید و اجرای آثار ویژه خردسال، کودک و نوجوان نداشته است. اینکه هزینه‌ها به جای اینکه برای جشنواره‌ای صرف شوند که همیشه هنرمندان در زمان و بعد از برگزاری آن گله مند هستند، به تولید آثار نمایشی تعلق بگیرد، اتفاق خوشایندی است و اطلاعیه شماره ۴ اداره کل هنرهای نمایشی چنین ذهنیتی را به وجود آورده بود.

اما امروز سه‌شنبه ۱۰ تیر اداره کل هنرهای نمایشی اعلام کرد به‌جهت تبعات شیوع ویروس کرونا و برگزار نشدن جشنواره بین‌المللی تئاتر کودک و نوجوان همدان به شکل مرسوم در سال جاری، اداره‌کل هنرهای نمایشی با مشارکت اداره‌کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان همدان، برنامه ویژه «فصل امید» را با هدف حمایت از آثار ویژه مخاطبان خردسال، کودک و نوجوان برگزار می‌کند.

طبق اعلام متولی تئاتر، «فصل امید» در ۲ بخش نمایش‌های صحنه‌ای و مسابقه نمایشنامه‌نویسی با موضوع کودک و نوجوان برگزار می‌شود و مهلت ارسال نمایش‌های صحنه‌ای تا یکم مهرماه ۱۳۹۹ است و اعلام نتایج آثار منتخب ۲۰ مهرماه ۱۳۹۹ صورت می‌گیرد. در بخش مسابقه نمایشنامه‌نویسی نیز مهلت ارسال آثار تا ۱۲ مهرماه ۱۳۹۹ است و اجرای عمومی آثار منتخب از ۸ آبان‌ماه ۱۳۹۹ تا ۱۵ اسفند ۱۳۹۹ صورت می‌گیرد.

در فراخوان منتشرشده این برنامه توجه به اجرای عمومی آثار در شهرها و استان‌های خود و همچنین تولید نمایشنامه موردتوجه قرار گرفته و به گروه‌ها کمک هزینه‌های حداقل ۴ تا حداکثر ۱۰ میلیون تومانی و برگزیدگان نمایشنامه نویسی جوایز ۳ تا ۶ میلیون تومانی پرداخت می‌شود.

نکته‌ای که در فراخوان منتشرشده به آن توجه شده نمایش‌های تولیدشده در زمستان سال ۹۹ است که به دلیل وضعیت کرونایی به وجود آمده نتوانستند روی صحنه بروند و حال از این طریق قرار است از آنها حمایت شود.

اما سؤال اینجاست که چرا بار دیگر این حمایت باید از طریق برگزاری یک برنامه با عنوان «فصل امید» باشد؟ چرا باز هم باید هزینه‌هایی بابت دبیرخانه، هیأت‌های بازبینی و داوری صرف شود تا از اجراهای نمایشی حمایتی صورت گیرد؟ اگر قرار باشد که باز هم همان بوروکراسی تکراری جشنواره در برنامه جایگزین وجود داشته باشد، چرا بازی با کلمات شکل می‌گیرد و از همان عنوان «جشنواره تئاتر کودک و نوجوان» استفاده نمی‌شود؟

بهتر نیست در شرایط فعلی و به جای تکرار روند معیوب گذشته، توجه تمام و کمال متولیان تئاتر به حمایت مستقیم از گروه‌های تئاتری در سراسر کشور باشد که دستیابی به گروها و روند فعالیت متوقف شده شان از طریق انجمن‌های هنرهای نمایشی استان‌های مختلف امکان پذیر است مگر اینکه این انجمن‌ها نیز فقط عنوانی ظاهری دارند و هیچ گروه و هنرمندی را نمایندگی نمی‌کنند.

باید دید آیا برای جشنواره‌های تئاتر عروسکی تهران-مبارک و تئاتر فجر نیز جایگزینی انتخاب خواهد شد یا یک بار برای همیشه در شرایط بحرانی کنونی توجه و حمایت به گروه‌های تئاتری و جلوگیری از توقف روند تولید در تئاتر ایران اختصاص پیدا خواهد کرد.

«خانه سینما» وارد رقابت بلیت‌فروشی می‌شود؟

سرانجام مبهم یک ایده

از ابتدای تیرماه و با آغاز مجدد فعالیت سالن‌های سینمایی، سامانه «سمفا» متشکل از ۴ درگاه فروش آنلاین فروش بلیت، تحت نظارت سازمان سینمایی و به‌منظور شکستن انحصاری که پیش از این در اختیار یک سامانه بود، راه‌اندازی شد.

«سمفا» از سوی مسئولان سینمایی به‌عنوان ترمینالی برای ارائه خدمات آنلاین به مخاطبان، سینماداران و صاحبان آثار معرفی شده است که در ذیل این سامانه جامع، درگاه‌های مختلف بلیت‌فروشی می‌توانند با ایده‌های رقابتی سهم خود از گردش مالی گیشه سینماها را مشخص کنند.

هرچند درباره چهار سامانه «سینماتیکت»، «ایران‌تیک»، «سینمابلیط» و «آپ» هنوز ابهامات بسیاری به‌خصوص درباره فراهم بودن زیرساخت‌های فنی برخی برای ارائه خدمات درخور، وجود دارد اما با اعلام مؤسسه «بهمن سبز» از هفته گذشته درگاه اینترنتی «گیشه ۷» هم وارد میدان شد تا این مجموعه تحت مدیریت حوزه هنری هم در بازار رقابتی فروش آنلاین بلیت سینماها، نماینده‌ای رسمی داشته باشد. نکته جالب اینکه هرچند اخذ ۴ درصد خدمات آنلاین به‌تازگی در فرآیند قیمت‌گذاری یکی از این سامانه‌ها، تا حدودی خبرساز شده اما همچنان نگاه غالب برای ادامه فعالیت سامانه‌های بلیت‌فروشی، پذیرفتن حداقل انتفاع مالی و به تعبیری ارائه خدمات رایگان به مخاطبان با هدف جلوگیری از افزایش ناگهانی قیمت بلیت است و مشخص نیست با این انتفاع حداقلی، دلیل تعدد تقاضا برای راه‌اندازی سامانه‌های متنوع چیست؟ تعددی که بیش از هر چیز مخاطبان را سردرگم و مهمتر از آن ارائه آمار تجمیعی و قابل استناد در حوزه اکران را دشوارتر و پیچیده‌تر می‌کند.

در این شرایط بازخوانی یک طرح بر زمین‌مانده در «خانه سینما» قابل توجه است؛ در سال ۱۳۹۷ خانه سینما اعلام کرد که به دنبال راه‌اندازی سایتی برای فروش بلیت سینما است، سایتی که قرار بود برای کمک به تأمین بودجه و نیازهای مادی خانه سینما به نوعی درآمدزایی هم داشته باشد.

برای راه‌اندازی این سایت اهداف بسیاری تعریف شده بود که مهمترین آن ایجاد یک «منبع درآمد ثابت» برای ارائه خدمات بهتر برای اعضای خانه سینما بود. خانه سینما در تلاش بود تا با راه‌اندازی این سایت خدمات بهتری را برای مخاطبان در نظر بگیرد و وارد یک رقابت سالم با تنها سامانه اینترنتی فروش بلیت آن زمان یعنی سینماتیکت شود.

روانبخش صادقی یکی از اعضای هیأت مدیره خانه سینما همان‌زمان در گفتگو با خبرنگار مهر اعلام کرده بود: «اگر بتوانیم سایت فعال و گسترده‌تری ایجاد کنیم بی شک فروش فیلم‌ها بالا می‌رود و تأثیرات مثبتی بر چرخه اقتصادی سینما خواهد داشت. تمام این اهداف سبب شده تا برای طراحی این سایت همه جوانب و خط مشی‌های خانه سینما مورد توجه قرار گیرد.»

خانه سینما همچنین در تلاش بود تا نقص سایت‌های فروش بلیت فیلم در این سایت برطرف شود. این اخبار در زمانی منتشر شد که خانه سینما اعلام کرده بود به زودی از این سایت رونمایی می‌شود و حتی زمزمه‌هایی درباره واگذاری بلیت‌فروشی جشنواره فیلم فجر به این سایت به گوش می‌رسید اما بعد از گذشت ۲ سال از انتشار این ایده‌ها، هنوز هیچ خبری از رونمایی و یا آغاز به فعالیت این سایت منتشر نشده است.

با توجه به فعالیت «سمفا» و ورود پررنگ‌تر رقبای تازه‌نفس به میدان عرضه اینترنتی بلیت سینماها، باید دید آیا راه‌اندازی سایت فروش بلیت هنوز در دستور کار مدیران خانه سینما قرار دارد یا به‌واسطه شکسته شدن انحصار «سینماتیکت» که انگیزه اولیه مدیران «خانه سینما» بود، پرونده ایده راه‌اندازی این سایت برای همیشه مختومه شده است.

اینستاگرام و سیل موسیقی‌های یک دقیقه‌ای؛ عادت نکنیم!

عطا نویدی پژوهشگر و مدیر روابط عمومی خانه موسیقی با انتشار یادداشتی به انتقاد از وضعیت تولید و عرضه آثار موسیقایی در شبکه‌های مجازی در زمان شیوع ویروس کرونا پرداخت.

در متن یادداشت نویدی آمده است:

«ظهور شبکه‌های اجتماعی فرصت خوبی را برای هنرمندان پدید آورده تا آثار خود را بدون واسطه به گوش علاقمندان برسانند. روزانه صدها ویدئوی کوتاه در فضای مجازی منتشر می‌شود که هنرمندان در سطوح مختلف سعی دارند آنچه را از شرایط روحی‌شان دریافته‌اند در قالب نواخته‌ها و آوازهایی با مخاطبان در میان بگذارند.

مثل هر پدیده دیگری این پدیده هم جنبه‌های منفی و مثبت دارد. افرادی که هنرمندان غیرحرفه‌ای و حتی هنرجو هستند، به‌واسطه در اختیار داشتن تکنولوژی سعی دارند از خود در فضای مجازی اثری به جای بگذارند و این می‌شود که تمرکزشان به جای اجرای رپرتواری کامل، روی تمرین‌های یک دقیقه‌ای خلاصه می‌شود. حال آنکه آثار این دسته از هنرمندان چه درخشان باشد و چه بدون جنبه‌های زیبایی‌شناسی هنری، عموماً از سوی دوستان و مخاطبانشان مورد تشویق قرار می‌گیرد. در نتیجه هنرجو درجا می‌زند و فرصت آزمون و خطا در اجراهای کامل از او گرفته می‌شود.

البته روی سخن در این یادداشت با هنرمندان حرفه‌ای به خصوص فعالان موسیقی ایرانی هم هست که شکل‌دهنده سلیقه شنیداری جامعه هستند. این دسته از هنرمندان نیز گاهی فیلم‌های یک دقیقه‌ای از آثارشان برای مخاطبان پست می‌کنند که این امر در روزهای شیوع کرونا و قرنطینه تشدید شد و به نظر می‌رسد به یک عادت در میان هنرمندان تبدیل شده باشد. از سوی دیگر شنوندگان حرفه‌ای هم هیچگاه برای دیدن و شنیدن این آثار یک دقیقه‌ای رغبتی نداشته‌اند و دلیل آن را شاید بتوان در چند مورد خلاصه کرد.

نکته اول اینکه، متر و ریتم موسیقی ایرانی بسیار سنگین‌تر از آن است که بتوان حتی جمله‌ای را تمام و کمال در یک دقیقه به سرانجام رساند چه برسد به اجرای چند جمله. در ردیف موسیقی ایرانی بسیار به ندرت گوشه‌ای وجود دارد که از ابتدا تا انتهای آن یک دقیقه باشد. در گوشه‌های اصلی هم، زمان اجرا بسیار بالاتر از یک دقیقه است. ما باید این نکته را در نظر بگیریم که موسیقی ایرانی، زبانش، فلسفه‌اش و روحش به شکلی نیست که به صورت زودگذر و بی‌مقدمه و فرجام بدان گوش سپرد. اگر قطعه‌ای بر اساس ردیف موسیقی ایرانی ساخته می‌شود نیز دارای همین ویژگی‌هاست. پس تقریباً محال است در یک دقیقه حق مطلب را ادا کرد.

جنبه دیگر این ویدئوها صدابرداری بی کیفیتشان است. هنرمندان هنگام خرید ساز بیشترین وسواس را به خرج می‌دهند تا سازی خوش صدا تهیه کنند. حتی هنگام ضبط آثار حتی نوع میکروفون در استودیو یا روی صحنه کنسرت برایشان مهم است، اما در ضبط‌های یک دقیقه‌ای شبکه‌های اجتماعی تمام این وسواس‌ها از بین می‌رود و اثر را بدون کیفیت صوتی و بدون قاب‌بندی صحیح دوربین منتشر می‌کنند.

قطعاً نوازندگان و خوانندگان حرفه‌ای موسیقی ایرانی قصدشان از انتشار این ویدئوها، نشان دادن تکنیک و تسلطشان به موسیقی نیست و هدفی جز اشتراک حس و حالشان با مخاطبان را ندارند. این آثار در صفحات مجازی دائم دست به دست می‌شوند و سلیقه عموم جامعه از طریق آثار هنرمندان شکل می‌گیرد. پس بهتر است برای رسیدن به این هدف با صرف اندکی وقت با همان دستگاه‌ها ضبط خانگی و استفاده از امکاناتی نظیر IGTV و انتشار نواخته‌ها و آوازها با مدت زمان بیشتر بهره برد تا جان‌مایه موسیقی ایرانی در هیاهوی شتابزدگی و پیام‌های تند و زود گذر گم نشود.

جزییات تازه از لوکیشن‌های «سلمان»

تصویربرداری سریال «سلمان فارسی» به کارگردانی داوود میرباقری که در سال جدید به دلیل کرونا هنوز آغاز نشده است به زودی شروع خواهد شد.

تصویربرداری این سریال احتمالاً از شاهرود آغاز خواهد شد و بخش عمده‌ای از لوکیشن‌های سریال در همین شهر ضبط و تصویربرداری خواهد شد.

طبق برنامه‌ریزی‌ای که برای این سریال در نظر گرفته شده است، بخش عمده‌ای از صحنه‌های مربوط به بیابان‌های دمشق در شاهرود تصویربرداری خواهد شد.

همچنین صحنه‌های مربوط به اورشلیم از دیگر بخش‌های داستان است که قرار است در شاهرود تصویربرداری شود.

بخش دیگری از لوکیشن‌های سریال «سلمان فارسی» در شهرک نور در جاده قم تهران تصویربرداری می‌شود؛ شهرک نور یا شهرک سینمایی پیامبر اعظم (ص) بزرگ‌ترین شهرک سینمایی ایران است که اولین بار برای فیلم «محمد رسول الله (ص)» ساخته مجید مجیدی مورد استفاده قرار گرفت.

همچنین بخشی از صحنه‌های مربوط به دمشق نیز در شهرک غزالی به تصویربرداری خواهد رسید.

سریال «سلمان فارسی» پروژه‌ای در سطح الف فاخر است که به کارگردانی داوود میرباقری و تهیه کنندگی حسین طاهری ساخته می‌شود و بخشی از فیلمنامه آن توسط امرالله احمدجو به نگارش در آمده است.

تصویربرداری این سریال از زمستان سال گذشته در شهداد کرمان آغاز شد و سپس در جزیره قشم ادامه یافت. سریال «سلمان فارسی» به سفارش صداوسیمای جمهوری اسلامی ایران تحت نظر مرکز سیما فیلم از جمله بزرگ‌ترین اثر نمایشی تاریخ کشور محسوب می‌شود.

یک فنجان چای داغ

در دیدار سرور بختی و علیرضا تابش مورد تأکید قرار گرفت:

گسترش تولیدات مشترک سینمایی در منطقه اکو

در دیدار «سرور بختی»رئیس موسسه فرهنگی اکو با «علیرضا تابش» مدیر عامل بنیاد سینمایی فارابی، در زمینه همکاری‌های مشترک از جمله گسترش تولیدات مشترک سینمایی در منطقه اکو بحث و تبادل‌نظر شد.

«سرور بختی» در این دیدار که روز دوشنبه نهم تیر ۱۳۹۹ در محل این نهاد بین‌المللی انجام شد، ضمن تاکید بر ادامه همکاری‌های سودمند گذشته بین این دو نهاد، اظهار امیدواری کرد همکاری‌های فیمابین با ایجاد مسیری نوین تداوم یابد.

مدیرعامل بنیاد سینمایی فارابی هم در این دیدار با استقبال از دیدگاه رئیس موسسه فرهنگی اکو درباره «ایجاد مسیر نوین همکاری فیمابین» با اشاره شیوع بیماری کرونا، اظهار داشت: فعالیت‌های فرهنگی با وجود اینترنت، تعطیل نخواهد شد و می‌توان در بستر اینترنت برخی از فعالیت‌ها از جمله گفتگوها و پنل‌ها، کارگاه‌های آموزشی و حتی جشنواره‌ها را برنامه‌ریزی و اجرا نمود. در این دیدار توافق شد که به زودی تفاهم‌نامه‌ای بین دو نهاد منعقد و بر اساس آن، همکاری‌های مشترک در حوزه‌های مختلف سینمایی، ساخت فیلم درباره مفاخر اکو، راه‌اندازی کارگاه‌های آموزشی در فضای مجازی و برگزاری جشنواره فیلم اکو آغاز خواهد شد.

شوخی با کرونا خشک‌وتر را می‌سوزاند

زندگی مسالمت‌آمیز با دشمن!

مسعود دلخواه مدرس، بازیگر و کارگردان تئاتر درباره شرایط فعالیت‌های تئاتری خود در وضعیت کرونایی موجود در جامعه، به خبرنگار مهر گفت: داشتیم در سطح جامعه و به لحاظ کنترل ویروس کرونا به یک ثبات نسبی می‌رسیدیم و حتی سیر شیوع کرونا نزولی شده بود و در حال آماده شدن برای تولید و اجرای آثار خود بودیم ولی در هفته‌های اخیر بار دیگر شیوع ویروس کرونا سیر صعودی پیدا کرده است.

وی تصریح کرد: بی‌احتیاطی و شوخی گرفتن برخی مردم عزیز در استفاده از ماسک و رعایت اصول بهداشتی باعث شده تا خشک و تر با هم بسوزیم. داشتیم به برگزاری کلاس‌های آموزشی جدید بعد از تعطیلی چند ماهه و همچنین تمرین و تولید آثار نمایشی امیدوار می‌شدیم که باز هم شرایط بحرانی شد.

دلخواه با اشاره به از سرگیری فعالیت برخی سالن‌های تئاتری، افزود: تئاترهایی که باز شده‌اند نیاز به حمایت مخاطبان و هنرمندان دارند اما اوج‌گیری شرایط کرونایی باز هم تردیدهای هنرمندان را بیشتر کرده است و شکل‌گیری مجدد این شرایط به خاطر بی‌احتیاطی مردم است.

این هنرمند تئاتر با بیان اینکه ما حاضریم با وجود ویروس کرونا در سطح جامعه به زندگی اجتماعی خود ادامه دهیم، یادآور شد: برای زندگی کردن در وضعیت کرونایی باید شرایط خاص زندگی مسالمت‌آمیز با یک دشمن را بدانیم.

وی درباره اینکه آیا تغییری در فعالیت‌های تئاتری مدنظر خود ایجاد خواهد کرد، گفت: با شرایط فعلی زمانبندی یک پروژه آموزشی و یک پروژه تئاتری مدنظرم تغییر کرده است. دانشگاه‌ها که همچنان تعطیل هستند و کلاس‌ها به صورت مجازی برگزار می‌شوند. آموزشگاه‌ها تئاتری نیز باز شده‌اند ولی من قصد دارم با توجه به شرایط کرونایی موجود برای برگزاری کلاس آموزشی ام تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی کنم.

دلخواه متذکر شد: اگر از خانه بیرون نیاییم و شروع به فعالیت نکنیم، زندگی در خانه به افسردگی و مرگ ختم می‌شود. باید با کرونا زندگی کرد و شرایطش را پذیرفت و اصول بهداشتی مورد نیاز را رعایت کرد. اگر گوش شنوا در سطح جامعه وجود داشته باشد، خیلی زودتر به نتیجه مطلوب می‌رسیم.

کارگردان نمایش «شاه لیر» معتقد است ریسک را در شرایط فعلی زندگی با کرونا باید به حداقل رساند ولی برخی مردم با مسافرت‌ها و رعایت نکردن اصول بهداشتی ریسک را به حداکثر رسانده‌اند؛ این مردم خطاکار و حتی مجرم هستند زیرا جان هموطنان خود را به خطر می‌اندازند.

وی تأکید کرد: ضمن اینکه مردم دانا و فرهیخته‌ای داریم، در عین حال همه مردم دانا و فرهیخته نیستند و فرهنگشان نیاز به رشد دارد.

دلخواه با بیان اینکه هنرمند در هر شرایطی مجبور به خلق کردن ایده‌های مختلف با امید به اجرای آنها در شرایط مناسب و مساعد است، تصریح کرد: در شرایط فعلی نه باید وسواس بیش از حد داشت و نه باید بی خیالی را جایگزین کرد. این افراط و تفریط همیشه به ضرر بشر در طول تاریخ بوده است.

«کابوس‌های مرد مشکوک» با فاصله‌گذاری اجتماعی

ملیکا رضی کارگردان نمایش «کابوس‌های مرد مشکوک» که به تازگی ادامه اجراهای خود را که به دلیل بحران کرونا متوقف شده بود در تماشاخانه سنگلج از سر گرفته است در این باره به خبرنگار مهر گفت: این اثر نمایشی ادامه اجراهای خود را با رعایت پروتکل‌های بهداشتی از سوم تیرماه از سر گرفته است. تماشاخانه سنگلج با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی و استفاده از تصاویر پیشکسوتان هنر نمایش روی صندلی‌های خالی که به دلیل نکات بهداشتی بلیت فروشی نشده‌اند فضایی دنج و راحت را برای مخاطبان این روزهای تئاتر به وجود آورده است.

وی ادامه داد: امیدوارم با باز شدن فعالیت‌های تئاتری، تماشاگران نیز این اطمینان را پیدا کنند که می‌توانند بدون نگرانی به دیدن یک اثر نمایشی بنشینند. البته می‌دانیم که جلب اعتماد تماشاگران به زمان بیشتری احتیاج دارد اما امیدواریم که این اتفاق هرچه زودتر رخ دهد. در اجرای نمایش نیز فاصله گذاری بین بازیگران رعایت می‌شود و با تغییر میزانسن، بازیگران با فاصله یک متر از یکدیگر به ایفای نقش می‌پردازند. با وجودی که هنوز تبلیغات نمایش شروع نشده است اما تا امروز با توجه به شرایط استقبال راضی کننده بوده است.

رضی درباره ریسک پذیرفتن اجرای نمایش در این شرایط عنوان کرد: تئاتر چه با استقبال کم مخاطبان و چه زیاد آنها باید به حیات خود ادامه دهد و نفس بکشد. به هر جهت سیاست‌های مملکت در جهت بازگشایی مراکز فرهنگی بوده است و در این شرایط گروه‌هایی هم باید پیش قدم می‌شدند. این روزها همه مشاغل فعال شده‌اند و هنرمندان تئاتر هم باید شرایط جدید را بپذیرند و وظیفه ما و سالن داران تئاتر نیز این است که به هم کمک کنیم. این کارگردان در پایان درباره تغییراتی که به دلیل تعطیلات ۴ ماهه تئاتر در این نمایش رخ داده است، اظهار کرد: در اجرای دوباره نمایش برخی از بازیگران نتوانستند با ما همراه باشند و به ناچار کار دچار تغییراتی شده است به این ترتیب که به جای بهرام سروری نژاد در نقش سیاه، خدایار کاشانه و به جای مسعود پورجمشید در نقش غضنفر، امیرحسین حجتی جایگزین شده‌اند. به هر حال به دلیل تعطیلات ۴ ماهه فعالیت‌های تئاتر این تغییرات اجتناب ناپذیر است و نمی‌توان مانع بازیگران شد که جذب کارهای دیگری نشوند.این اثر نمایشی هر شب در ۲ نوبت ۱۸ و ۲۰:۳۰ در تماشاخانه سنگلج میزبان علاقه‌مندان به نمایش‌های ایرانی است.

برادوی همچنان بسته می‌ماند

خاموشی تا پایان سال

برادوی تا پایان سال ۲۰۲۰ چراغ‌هایش را روشن نخواهد کرد و هنوز مشخص نیست که دوباره چه زمانی اجراهای صحنه‌های نمایش نیویورک از سر گرفته شود.

از ماه مارس که برادوی برای شیوع ویروس کرونا تعطیل شد این چهارمین بار است که بازگشایی سالن‌های نمایش برادوی به تعویق می‌افتد و این بار طولانی‌ترین زمان تعطیلی برای آن در نظر گرفته شده است. اتحادیه برادوی دیروز دوشنبه اعلام کرد مالکان این تئاترها همه بلیت‌هایی را که تا ۳ ژانویه پیش فروش شده بود به خریداران بازخواهند گرداند هر چند این امکان وجود دارد که برخی از نمایش‌ها تکلیف‌شان تا آن زمان روشن نباشد. رییس هیات مدیره اتحادیه برادوی نیز تاکید کرد که حضور هزار تماشاگر در یک نمایش می‌تواند هم برای هر مخاطب و هر بازیگر و اعضای پشت صحنه خطرآفرین باشد و زمانی دوباره برادوی چراغ‌هایش را روشن می‌کند که مطمئن باشد خطری کسی را تهدید نمی‌کند.وی افزود تک تک اعضای این هنر در آرزوی بازگشت به کار و سهیم شدن در داستان‌هایی جدید با مخاطبانشان هستند.

برادوی ۱۲ مارس (۲۲ اسفند) در حالی تعطیل شد که آن زمان ۳۱ نمایش موزیکال و درام در حال اجرا بودند. هشت نمایش جدید نیز در حال پیش نمایش بودند و هشت نمایش نیز قرار بود برای اولین بار در بهار روی صحنه بروند. از آن زمان سه نمایش شامل «یخ زده» دیزنی، «ماموران اعدام» مارتین مک دونا و «چه کسی از ویرجینیا وولف می‌ترسد» ادوارد آلبی اعلام کردند با بازگشایی برادوی قصد اجرا ندارند.